

De boerenzwaluwjes op avontuur in de natuur

In het vorige Zeezwaluw Suffertje hebben we jullie deelgenoot gemaakt van het overvaren van de Zeezwaluw op vrijdag 24 april en de enerverende middag om met een hijskraan uit het water gehesen te worden.

Alles was goed georganiseerd door Gert. Maar voor ons werd het ook een volle dagtaak van 6-20 uur. Gelukkig hadden we het weekend en maandag Koningsdag vrij, heerlijk! Op zaterdag hebben we alleen foto's van het hijsevenement uitgezocht. Geen verdere lichamelijke inspanningen. Maar op zondag zijn we heerlijk gaan wandelen in het natuurpark Leinwijk, vlak bij het recreatiepark De Leine waar ons tijdelijk verblijf, de stacaravan staat.

Eerst nog even terug naar de vorige eeuw; Voor we naar Willemstad verhuisden, woonden we eind 70er jaren in Veendam (op de Reede). In die periode kwam net het windsurfen "in de mode" wat ook onze harten

veroverde en we kochten een Mistral Competition. Zodra we konden werd de Mistral surfplank op het dak van de auto

gebonden om te gaan surfen bij het strandje in Kropswolde, bij Meerwijck aan de NO-kant van het Zuidlaardermeer. In die periode surfden we bijna elke dag als Riens met verlof thuis was. Dan was er bijna niemand en in het weekend af en toe wat mede-surfers. Nu, bijna 50 jaar later, zijn we weer in Kropswolde. En gaan we het voor ons "nieuwe" gebied weer ontdekken en verkennen.

Het gebied is flink op de schop gegaan en herkenden het niet meer. Het Zuidlaardermeer is er nog steeds waar veel mooie huizen zijn gebouwd. En erg fietsvriendelijk wat we kunnen waarderen.

Het 70er jaren strandje is nu volledig ontwikkeld voor de watersporter en heet "Meerwijck Beach". De Zeilvereniging Zuidlaardermeer die er al was, is er nog steeds. Dus niet al het oude blijkt verdwenen.

We nemen jullie mee op onze ontdekkingstocht vlak bij "huis". Onze indrukken vullen we aan met informatie die we pas na de wandeling op het internet vonden.

Terug naar de wandeling; We hadden het bordje van de wandeling gezien terwijl we op de parkeerplaats stonden te wachten om door vrienden opgehaald te worden. De wandeling is 3 km en start direct naast de parkeerplaats van De Leine. Dus wandelschoenen aan en de kuierlatten de sporen gegeven om dat bijzondere gebied, ontstaan in 1999, te verkennen. Hieronder de beschrijving zoals we die op het internet vonden.

"Leinwijk

Aan de oostelijke oever van het Zuidlaardermeer, nabij het buurtschap Wolfsbarge op de grens met Drenthe, ligt een klein maar bijzonder natuurgebied: Leinwijk.

In september 1999 is gestart met de inrichting. Landbouwgronden maakten plaats voor een vloedmoeras, zoals ze hier van oudsher thuishoren. Maar dat is nog niet het hele verhaal: eigenlijk is Leinwijk de proeftuin voor het hele ecosysteem van het Hunzedal. Op de oeverzones in het gebied is het zeldzame slijkgroen gesignaleerd; een teken van dynamisch

waterbeheer. De rietorchis bloeit prachtig in juni. Niet alleen planten en vissen profiteren van de wisselende waterstanden. Ook amfibieën zoals kikkers en salamanders maken dankbaar gebruik van het gebied". In [deze](#) link meer.

Vanaf de start volgt het oneffen wandelpad de kronkelige oever van het Zuidlaardermeer. De oevers zijn begroeid met hoge rietstengels en direct naast het oneffen pad is de grond zompig. We begeven ons dus veiligheidshalve, niet buiten de gebaande paden. Regelmatig wandel je langs niets anders dan het hoge riet, met riet pluimen.

Ganzen in de lucht

Schitterend zicht over het moeras en meer

hetzelfde stroompje op een ander punt

Dan ineens is er een onbelemmerd en schitterend uitzicht over het water. Omdat het nog vroeg in het seizoen is, zijn er nog geen bloeiende gewassen. Wel honderden vogels in de lucht, op het water en sommigen broeden op een klein "klontje" grond in het water. De ganzen hebben het hoogste woord en snateren er op los. De eenden in verschillende kleuren en soorten zie je wel maar hoor je niet. De meeuwen scheren sierlijk door dat alles heen. Het was niet druk op de wandelroute maar af en toe waren er wel mee- of tegenliggers. We hadden alle tijd om te genieten van al het moois.

Het was nog mooier geweest als we ons van tevoren ingelezen hadden over het gebied, want de vistrap zijn we voorbij gelopen zonder te zien. Op het kaartje hiernaast staan de plaatsten waar de bijzonderheden te zien zijn.

Gelukkig wonen we hier nog lang genoeg voor een herhaling van de wandeling. Op de

uitkijktoren hebben we genoten van het uitzicht. ontdekken.

Helaas geen bijzondere dieren, zoals de bever of zeearend kunnen

Een stukje verder langs het pad wordt de Kikkoman Molen in al zijn glorie zichtbaar. Deze molen is afkomstig uit de K.P. Boonpolder bij Annen en volledig gerestaureerd voor zijn nieuwe taak;

"Dankzij molen Kikkoman is het water voortdurend in beweging. Deze windmolen drijft een grote visvriendelijke vijzel aan - een megakurketrekker - en pompt daarmee niet alleen water het

moerasgebied in, maar ook vissen. De vijzel draait heel langzaam en brengt de vissen voorzichtig over. In Leinwijk kunnen ze dan een beschut plekje uitzoeken en hun eitjes afzetten op de waterplanten. Het moeras functioneert als een natuurlijke

zuiveringsinstallatie. Vandaar stroomt het water langzaam terug in het meer. Op een dag zal het Zuidlaardermeer weer helder genoeg zijn voor de snoek!"

Vlak na de molen wandelen we langs een open gebied, geen riet maar wel stroompjes waar veel vogels broeden. De grauwe gans is ruim vertegenwoordigd, soms al met jongen in het kielzog.

Maar plotseling spot Riens in één van de stroompjes een lepelaar tijdens het "eten". Statig waadt hij/zij door het water terwijl de lepelvormige snavel constant van links naar recht beweegt om voedsel te zoeken.

Riens probeert de lepelaar te fotograferen maar het beeld blijft iets wazig (zie foto) omdat hij redelijk ver van ons vandaan staat. Onverwachts een bijzondere vogel, prachtig om te zien.

In hetzelfde open gebied loopt ook een kudde geiten met jongen.

Volgens de informatie zijn zij de "grasmaaiers" voor dat speciale gebied.

"Het blijken Nederlandse landgeiten te zijn. Door te grazen houden zij de begroeiing kort en het landschap open. Zo voorkomen ze dat kruidige gewassen, die in trek zijn bij vlinders en insecten, niet worden overwoekerd. Nederlandse landgeiten kunnen het hele jaar buiten blijven, ze zijn bestand tegen een koud en vochtig klimaat. Het zijn goedaardige dieren, maar hebben ze jonge geitjes, dan is het beter om afstand te bewaren."

Bij de geitenkudde stond een bankje (speciaal voor vermoeide boerenzwaluwtjes) waar we even rustig

konden genieten van het mooie landschap, terwijl de geiten rustig verder bleven grazen.

Na dit rustpunt werd het oneffen pad een schelpenpad waar ook fietsers gebruik van konden maken. Het pad slingerde weer richting de openbare weg naar de Leine.

Het verlaten van het pad in dit bijzondere gebied is via een hek, die in een speciale hoek staat, zodat het automatisch dichtvalt als je erdoor bent. Het zonnetje schijnt nu lekker en we wandelen terug naar onze stacaravan. Totaal hebben we 4 km gelopen, dus weinig extra km, uit en thuis.

Deze wandeling zullen we zeker vaker lopen want elk seizoen brengt weer wat nieuws.

Riens en Ineke

Wordt vervolgd